

Arrest

nr. 168 597 van 27 mei 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 april 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 maart 2014 tot weigering van de afgifte van een visum type D, in het kader van gezinshereniging.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2016.

Gelet op de terechtzitting van 15 april 2016 waarbij de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 11 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij, die de Marokkaanse nationaliteit heeft, dient op 10 september 2013 bij het Belgische consulaat-generaal te Casablanca in Marokko een aanvraag in tot verkrijgen van een visum lang verblijf (type D) met het oog op gezinshereniging met haar echtgenote, mevr. E. A. S., van Nederlandse nationaliteit.

1.2. Op 10 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot

weigering tot afgifte van een visum voor lang verblijf (type D). Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekende partij in kennis wordt gesteld op dezelfde dag. De motieven luiden als volgt:

“Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40bis van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011.

Overwegende dat 10/09/2013 een visumaanvraag werd ingediend door A. A. (...), geboren op (...) van Marokkaanse nationaliteit, om zijn echtgenote, E. A. S. (...), geboren op (...), van Nederlandse nationaliteit.

Als bewijs van het huwelijk tussen A. A. (...), en E. A. S. (...) werd een uitspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Tetouan dd 21/12/2011 overgemaakt dat stelt dat E. A. S. (...), als zijne minderjarige op dat ogenblik, mag huwen (referentienummer 1002/11).

Overwegende dat krachtens artikel 30 van het Wetboek van Internationaal privaatrecht een buitenlandse authentieke akte moet worden gelegaliseerd om in België geheel of bij uittreksel, in origineel of bij afschrift, te worden voorgelegd.

Overwegende dat het document die ter ondersteuning van de aanvraag werd voorgelegd in dit geval echter niet werd gelegaliseerd door de Belgische autoriteiten.

Overwegende dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn;

Bijgevolg wordt het visum gezinshereniging geweigerd.”

1.3. Blijkens de informatie die door de verwerende partij per brief van 8 april 2016 aan de Raad wordt bezorgd, blijkt dat de verzoekende partij op 12 februari 2015 opnieuw een aanvraag heeft ingediend tot afgifte van een visum voor lang verblijf (type D) met het oog op gezinshereniging met haar Nederlandse echtgenote en dat dit visum op 10 maart 2015 door de gemachtigde werd toegekend.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Ontvankelijkheid

3.1. De verwerende partij bevestigt ter terechtzitting dat zij zich akkoord heeft verklaard met de afgifte van een visum. Dit gegeven wordt niet betwist door de raadvrouw van de verzoekende partij.

Ambtshalve werpt de Raad een exceptie van onontvankelijkheid op wegens een gebrek aan belang in hoofde van verzoekende partij.

3.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, juncto artikel 39/2, §2 van dezelfde wet kan een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure voor de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr.148.037*).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Een verzoekende partij dient aldus blijk te geven van een rechtstreeks belang op ieder ogenblik van de procedure gedurende de behandeling van het annulatieberoep tot de uitspraak daarover.

Te dezen merkt de Raad op dat nu een visum voor lang verblijf met het oog op gezinshereniging met haar Nederlandse partner werd toegekend aan verzoekende partij, deze geen belang meer heeft bij het aanvechten van een eerdere en vroegere weigering tot toekenning van een visum lang verblijf.

3.3. Gevraagd naar het belang bij de beslechting van het beroep, heeft de raadvrouw van de verzoekende partij gesteld zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES